

DZIENNIK USTAW

RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

27 czerwca

№ 48.

Rok 1936.

TREŚĆ:

ROZPORZĄDZENIA MINISTRÓW:

Poz.: 347—Skarbu z dnia 18 czerwca 1936 r. o cenach soli i solanki	803
348—Spraw Wewnętrznych z dnia 19 czerwca 1936 r. o zmianie rozporządzenia Ministra Spraw Wewnętrznych z dnia 27 lutego 1934 r. w sprawie kwalifikacyjnej sekretarzy gminnych	805
349—Spraw Wewnętrznych i Sprawiedliwości z dnia 19 czerwca 1936 r. w sprawie pisania podań przez delegatów powiatowych wojewódzkich biur finansowo-rolnych	805

OŚWIADCZENIA RZĄDOWE:

Poz.: 350—z dnia 25 maja 1936 r. w sprawie przystąpienia Estonii do międzynarodowej konwencji w sprawie zwalczania obiegu i handlu wydawnictwami pornograficznymi z dnia 12 września 1923 r.	805
351—z dnia 25 maja 1936 r. w sprawie złożenia przez Australję dokumentu ratyfikacyjnego międzynarodowej konwencji o linjach ładunkowych z dnia 5 lipca 1930 r.	806
352—z dnia 25 maja 1936 r. w sprawie rozciągnięcia na Papuazję, wyspę Norfolk i terytorjum mandatowe Nowej Gwinei międzynarodowej konwencji sanitarnej, dotyczącej żeglugi powietrznej, z dnia 12 kwietnia 1933 r.	806
353—z dnia 2 czerwca 1936 r. w sprawie rozciągnięcia na niektóre terytorja brytyjskie konwencji o sposobie opodatkowania obcokrajowych pojazdów mechanicznych z dnia 30 marca 1931 r.	806

347.

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA SKARBU

z dnia 18 czerwca 1936 r.

o cenach soli i solanki.

Na podstawie art. 11 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 21 czerwca 1932 r. o przedsiębiorstwie „Polski Monopol Solny” (Dz. U. R. P. Nr. 52, poz. 497) zarządzam co następuje:

§ 1. Ustala się ceny soli i solanki, określone w cenniku, załączonym do rozporządzenia niniejszego.

§ 2. Hurtownicy, z którymi Polski Monopol Solny zawarł umowy o wprowadzaniu soli do obrotu, przewidziane w art. 4 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 27 października 1933 r. o sprzedaży soli (Dz. U. R. P. Nr. 84, poz. 616), obowiązani są udzielać nabywcom soli, przy zakupowaniu soli w ilościach nie mniejszych, niż 50 kg jednorazowo, rabaty od cen, określonych w cenniku, w następujących wysokościach:

- a) od soli, wymienionej pod lit. A p. 1 9%,
- b) od soli, wymienionej pod lit. A p. 2 8%,

- a na obszarze województw: nowogrodzkiego, poleskiego, wileńskiego i wołyńskiego — 10%,
- c) od soli, wymienionej pod lit. A p. 3 10%,
- d) od soli, wymienionej pod lit. A p. 4 20%,
- e) od soli, wymienionych pod lit. B. p.p. 1, 2 i 3 15%,
- f) od soli, wymienionej pod lit. C p. 2 8%.

Powyższe rabaty będą również udzielane przy zakupie soli bezpośrednio w Polskim Monopolu Solnym przez osoby inne, niż hurtownicy soli, w ilościach jednak nie mniejszych, niż 10.000 kg jednorazowo, a — o ile to dotyczy rabatu wymienionego w pkt. e) — w ilości nie mniejszej, niż 100 kg jednorazowo.

§ 3. Sprzedaż soli po cenach, wymienionych w cenniku pod lit. F, wymaga zgody Ministra Skarbu, przyczem w wypadkach szczególnych, kiedy to będzie usprawiedliwione właściwościami produkcji przemysłowej, Minister Skarbu może zezwolić na obniżenie ceny tej soli, lub na sprzedaż do tego samego celu innego gatunku soli, niż wymieniony w cenniku i po innej cenie.

§ 4. Hurtownicy mogą sprzedawać sól, wymienioną w cenniku pod lit. A p. p. 1 i 2, tylko w za plombowanych workach monopolowych, a do okre-

ślonej w cenniku ceny tej soli mogą doliczać ustaloną przez Dyрекcję Polskiego Monopolu Solnego wartość worka.

Przy zwrocie przez nabywców tej soli nieszkodzonego worka przedsiębiorstwo „Polski Monopol Solny” oraz hurtownicy obowiązani są zwracać pobraną wartość worka.

§ 5. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem 1 lipca 1936 roku.

Równocześnie traci moc obowiązującą rozporządzenie Ministra Skarbu z dnia 19 lipca 1932 r. w sprawie cen soli (Dz. U. R. P. Nr. 65, poz. 610) w brzmieniu zmienionem rozporządzeniami Ministra Skarbu z dnia 20 października 1934 r. (Dz. U. R. P. Nr. 97, poz. 886) i z dnia 19 grudnia 1935 r. (Dz. U. R. P. Nr. 95, poz. 598), oraz ust. 3 § 4 rozporządzenia Ministra Skarbu z dnia 17 grudnia 1933 r. o obrocie solą (Dz. U. R. P. Nr. 102, poz. 795) w brzmieniu zmienionem rozporządzeniami Ministra Skarbu z dnia 20 października 1934 r. (Dz. U. R. P. Nr. 97, poz. 887) i z dnia 20 stycznia 1936 r. (Dz. U. R. P. Nr. 6, poz. 62).

Minister Skarbu: *E. Kwiatkowski*

Załącznik do rozp. Ministra Skarbu
z dnia 18 czerwca 1936 r. (poz. 347).

CENNIK SOLI I SOLANKI.

A. Sól, przeznaczona do spożycia przez ludzi oraz do wyboru środków, konserwujących artykuły żywności (sól kuchenna).

1. Sól biała — w miejscu sprzedaży z opakowaniem sprzedawcy za 1 kg 32 gr
2. Sól szara — w miejscu sprzedaży z opakowaniem sprzedawcy za 1 kg 20 gr
3. Sól biała — w miejscu sprzedaży z kartonowym opakowaniem monopolowem
 - a) w 1 kilogramowych paczkach za 1 kg 46 gr
 - b) w ½ kilogramowych paczkach za 1 kg 50 gr
4. Sól jodowana — w miejscu sprzedaży z kartonowym opakowaniem monopolowem w ¼ kilogramowych paczkach za 1 kg 100 gr

B. Sól, przeznaczona do kąpielii leczniczych (sól kąpielowa).

1. Sól zwykła — w miejscu sprzedaży z opakowaniem monopolowem w 2 lub 3 kilogramowych woreczkach za 1 kg 30 gr
2. Sól aromatyczna — w miejscu sprzedaży z opakowaniem monopolowem w 2 lub 3 kilogramowych paczkach za 1 kg 40 gr
3. Sól zwykła — w miejscu sprzedaży z opakowaniem sprzedawcy za 1 kg 22 gr

C. Sól, przeznaczona do celów hodowlano - rolniczych (sól bydłęca).

1. Sól w bryłach — bez opakowania w hurtowni lub przy nabyciu nie mniej niż 50 kg w żupie solnej za 1 kg 6,5 gr
2. Sól mielona skażona — bez opakowania w miejscu sprzedaży za 1 kg 5,5 gr

D. Sól, przeznaczona do solenia ryb i krabów (sól rybacka).

1. Sól biała — bez opakowania loco wagon stacja załadowania przez żupę solną, przy nabyciu nie mniej, niż 100 kg, za 1 kg 4 gr

E. Sól, przeznaczona dla celów przemysłowo - technicznych (sól techniczna).

1. Sól nieskażona — bez opakowania loco wagon stacja załadowania przez żupę solną, przy nabyciu nie mniej niż 100 kg, za 1 kg 4 gr
2. Sól skażona — bez opakowania loco wagon stacja załadowania przez żupę solną, przy nabyciu nie mniej niż 100 kg
 - a) przy skażeniu olejem mineralnym w stosunku 1 kg oleju na 100 kg soli, za 1 kg 4,75 gr
 - b) przy skażeniu sodą w stosunku 2 kg sody na 100 kg soli, za 1 kg 4,68 gr

Przy sprzedaży soli, skażonej innemi środkami skażenia lub też temi samemi, lecz w wyższym stosunku, — dolicza się różnicę kosztów skażenia.

3. Sól skażona — bez opakowania w hurtowni, przy skażeniu olejem mineralnym w stosunku 1 kg oleju na 100 kg soli, bądź sodą w stosunku 2 kg sody na 100 kg soli, za 1 kg 7,5 gr

Przy sprzedaży soli, skażonej innemi środkami skażenia lub też temi samemi, lecz w wyższym stosunku, — dolicza się różnicę kosztów skażenia.

F. Sól, przeznaczona dla specjalnych przemysłów chemicznych (sól chemiczna).

1. Sól biała — bez opakowania loco wagon stacja załadowania przez żupę solną, przy nabyciu nie mniej niż 10.000 kg, za 1 kg 3,3 gr

G. Solanka, przeznaczona do kąpielii leczniczych (solanka kąpielowa).

1. Solanka o naturalnem nasyceniu, bez naczyń, w miejscu poboru u źródła solankowego, za 1 liter 0,8 gr

H. Solanka, przeznaczona dla celów hodowlano - rolniczych (solanka bydłęca).

1. Solanka o naturalnem nasyceniu, zawierająca do 10% soli, za 1 liter 0,3 gr

2. Solanka o naturalnem nasyceniu, zawierająca ponad 10% do 20% soli, za 1 litr 0,6 gr
3. Solanka o naturalnem nasyceniu, zawierająca ponad 20% soli, za 1 litr 0,8 gr
- bez naczyń, w miejscu poboru u źródła solnego.

348.

**ROZPORZĄDZENIE
MINISTRA SPRAW WEWNĘTRZNYCH**

z dnia 19 czerwca 1936 r.

o zmianie rozporządzenia Ministra Spraw Wewnętrznych z dnia 27 lutego 1934 r. w sprawie kwalifikacyj sekretarzy gminnych.

Na podstawie art. 13 ust. 4 oraz art. 121 i 129 ustawy z dnia 23 marca 1933 r. o częściowej zmianie ustroju samorządu terytorjalnego (Dz. U. R. P. Nr. 35, poz. 294) zarządzam co następuje:

§ 1. Paragraf 3-ci rozporządzenia Ministra Spraw Wewnętrznych z dnia 27 lutego 1934 r. w sprawie kwalifikacyj sekretarzy gminnych (Dz. U. R. P. Nr. 18, poz. 144) otrzymuje następujące brzmienie:
„W okresie przejściowym do dnia 31 grudnia 1937 r. od kandydatów na sekretarzy gminnych, na obszarze województw: krakowskiego, lwowskiego, poznańskiego, pomorskiego, stanisławowskiego i tarnopolskiego wymagane jest:

- a) wykształcenie, o jakim mowa w pkt. 1 ust. 1 § 1 rozporządzenia niniejszego,
- b) odbycie 3-miesięcznej praktyki w gminie wiejskiej na obszarze województw: białostockiego, kieleckiego, lubelskiego, łódzkiego, nowogródzkiego, poleskiego, warszawskiego, wileńskiego i wołyńskiego, albo w gminie wiejskiej na obszarze województw: krakowskiego, lwowskiego, pomorskiego, poznańskiego, stanisławowskiego i tarnopolskiego, zorganizowanej w myśl przepisów art. 102 i 103 ustawy z dnia 23 marca 1933 r. o częściowej zmianie ustroju samorządu terytorjalnego,
- c) złożenie egzaminu praktycznego, o jakim mowa w § 4”.

§ 2. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Spraw Wewnętrznych: *Sławoj Składkowski*

349.

**ROZPORZĄDZENIE MINISTRÓW:
SPRAW WEWNĘTRZNYCH I SPRAWIEDLIWOŚCI**

z dnia 19 czerwca 1936 r.

w sprawie pisania podań przez delegatów powiatowych wojewódzkich biur finansowo-rolnych.

Na podstawie art. 19 ustawy z dnia 28 marca 1933 roku o biurach pisania podań oraz o zakazie

udzielania porad prawnych i prowadzenia cudzych spraw (Dz. U. R. P. Nr. 31, poz. 269) zarządza się co następuje:

§ 1. Wojewódzkie biura do spraw finansowo-rolnych, przewidziane w art. 100 i 102 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 24 października 1934 roku o konwersji i uporządkowaniu długów rolniczych (Dz. U. R. P. z 1936 r. Nr. 5, poz. 59), mogą upoważniać swych delegatów powiatowych do pisania podań do władz administracyjnych i sądowych.

§ 2. Podania, przewidziane w § 1, mogą dotyczyć wyłącznie spraw, przewidzianych w art. 102 ust. 1 pkt. 4 i 5 wspomnianego rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 24 października 1934 r., i wyłącznie dla potrzeb gospodarstw, należących do grupy A — stosownie do art. 3 tegoż rozporządzenia.

§ 3. Wojewódzkie biuro do spraw finansowo-rolnych zawiadamia niezwłocznie o upoważnieniu, przewidzianem w § 1, starostę i prezesa sądu okręgowego, właściwych ze względu na terytorjalny zakres działania delegata.

Zawiadomienie powinno zawierać następujące dane: a) oznaczenie miejscowości, będącej siedzibą delegata, b) imię i nazwisko delegata. O zmianach, dotyczących powyższych okoliczności, należy również zawiadamiać niezwłocznie władze, określone w ust. 1.

§ 4. Udzielanie porad prawnych przez delegata określa art. 102 ust. 1 pkt. 4 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 24 października 1934 roku o konwersji i uporządkowaniu długów rolniczych.

§ 5. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Spraw Wewnętrznych: *Sławoj-Składkowski*
Minister Sprawiedliwości: *W. Grabowski*

350.

OŚWIADCZENIE RZĄDOWE

z dnia 25 maja 1936 r.

w sprawie przystąpienia Estonji do międzynarodowej konwencji w sprawie zwalczania obiegu i handlu wydawnictwami pornograficznymi z dnia 12 września 1923 r.

Podaje się niniejszem do wiadomości, zgodnie z komunikatem Sekretarza Generalnego Ligi Narodów, że w wykonaniu postanowień art. IX międzynarodowej konwencji w sprawie zwalczania obiegu i handlu wydawnictwami pornograficznymi, podpisanej w Genewie dnia 12 września 1923 r. (Dz. U. R. P. z 1927 r. Nr. 71, poz. 621), został złożony Sekretarzowi Generalnemu Ligi Narodów w dniu 10 marca 1936 r. w imieniu Rządu Republiki Estonji dokument przystąpienia do powyższej konwencji.

Minister Spraw Zagranicznych: *Beck*